

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 5-11 ΙΟΥΛΙΟΥ 2020

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:

stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο διάστημα

04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
5 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΚΗΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 8: 5-13
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΤΡΙΤΗ
7 ΙΟΥΛΙΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Κυριακής, Μεγαλομάρτυρος

ΣΑΒΒΑΤΟ
11 ΙΟΥΛΙΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Αγ. Ευφημίας, Μεγαλομάρτυρος

ΚΥΡΙΑΚΗ
12 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή – Ρωμ. 10: 1-10
Ευαγγέλιο— Ματθ. 8: 28-34, 9:1

ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ - 11 ΙΟΥΛΙΟΥ: ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΘΑΥΜΑ

Κατά την ημέρα αυτή, γίνεται ανάμνηση του θαύματος που έγινε από την αγία Ευφημία, όταν, κατά την εποχή του Μαρκιανού και της Πουλχερίας, συντάχθηκαν δύο τόμοι που περιείχαν τον όρο της Συνόδου, που έγινε στη Χαλκηδόνα (451 μ.Χ.) και ήταν ένας των ορθοδόξων και ένας των Μονοφυσιτών.

Για να πάψει λοιπόν η έριδα μεταξύ των δύο πλευρών, αποφασίστηκε να τεθούν και οι δύο τόμοι μέσα στη λάρνακα της Αγίας Ευφημίας, για να φανεί ποιόν από τους δύο θα δεχτεί η Αγία.

Μετά την αποσφράγιση της λάρνακας, βρέθηκε ο μεν των αιρετικών τόμος στα πόδια της Αγίας πεταμένος, ο δε των ορθοδόξων στο στήθος της.

Να σημειώσουμε ότι η κυρίως μνήμη του μαρτυρίου της αγίας Ευφημίας τελείται στις 16 Σεπτεμβρίου.

Βιογραφία

Η Αγία Ευφημία έζησε και μαρτύρησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού.

Γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα από οικογένεια θεοσεβή και ευγενική. Οι γονείς της Ψιλόφρων και Θεοδωριανή φρόντισαν ώστε η θυγατέρα τους να αναπτύξει κάθε χριστιανική αρετή. Η Ευφημία εξελίχθηκε σε άνθρωπο με σπάνια χαρίσματα και δυνατό χριστιανικό φρόνημα, το οποίο επέδειξε όταν ο ειδωλολάτρης ανθύπατος της Μικράς Ασίας Πρίσκος διέταξε να παρευρεθούν όλοι οι κάτοικοι της Χαλκηδόνας σε γιορτή, την οποία οργάνωνε προς τιμή του θεού των ειδωλολατρών Άρη. Τότε η Ευφημία αποφάσισε μαζί με άλλους χριστιανούς να απέχει από τη γιορτή των ειδωλολατρών και για το λόγο αυτό συνελήφθη και φυλακίσθηκε.

Κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της οι εχθροί του Χριστού προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να πείσουν την Αγία να αρνηθεί την πίστη της και να ασπασθεί τα είδωλα. Όταν συνειδητοποίησαν πως η ευφημία δεν επρόκειτο να αλλάξει την πίστη της με τους λόγους, τη βασάνισαν φριχτά. Όμως με τη θεία χάρη, η Αγία δεν έπαθε τίποτα από τα βασανιστήρια. Τελικά οι δήμιοι, την έριξαν σε άγρια θηρία και η Ευφημία βρήκε το θάνατο από μία αρκούδα

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Τῷ θεῷ ἔρωτι, Λαμπρῶς ἀθλήσασα, εἰς οσμὴν ἔδραμες, Χριστοῦ πανεύφημε, οἷα νεᾶνις παγκαλῆς, καὶ Μάρτυς πεποικιλμένη, ὅθεν εἰσελήλυθας, εἰς παστάδα οὐράνιον, κόσμῳ διανέμουςα, ἱαμάτων χαρίσματα, καὶ σώζουσα τοὺς σοὶ ἐκβοώντας, χαίροις θεόφρον Εὐφημία.

Αδελφοί, ὁ ἐκατόνταρχος τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ὅπως ἀποδείχθηκε ἐπάνω στά πράγματα, ἦταν ἐξαιρετική φυσιογνωμία καί ὁλοκληρωμένη προσωπικότητα. Γι' αὐτό ἀπέσπασε τόν δίκαιο ἔπαινο τοῦ Κυρίου μας, γράφτηκε τό ὄνομά του στό ἱερό Εὐαγγέλιο καί προβάλλεται σέ ὅλες τίς γενεές τῶν πιστῶν ὡς φωτεινό παράδειγμα βαθύτατης ταπεινοφροσύνης, μεγάλης πίστεως καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης.

Θά ἐμβαθύνουμε σήμερα στό τρίπτυχο τῶν ἀρετῶν πού κοσμοῦσαν τόν ἐκατόνταρχο, γιά νά ποθήσουμε κι ἐμεῖς νά τίς ἀποκτήσουμε.

«Προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν».

Ὁ ἐκατόνταρχος πού παρακάλεσε τόν Χριστό γιά τό δοῦλο του ὡς ἀξιωματικός τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοῦ εἶχε πολλούς ὑπό τήν ἐξουσία του. Διέταζε κατώτερους ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καί ὀπλίτες, ἀλλά καί ἕναν ὁλόκληρο λαό, ἐφόσον τά ρωμαϊκά στρατεύματα βρίσκονταν στήν Παλαιστίνη ὡς δυνάμεις κατοχῆς. Παρά τό ἐπιβλητικό γιά τήν περίσταση ἀξίωμά του, ὁ ἄνθρωπος αὐτός δέν κυριεύτηκε ἀπό ἐγωϊσμό καί ὑπερηφάνεια, ἀλλά διακρινόταν γιά τή βαθιά ταπεινοφροσύνη του. Προσέξατε πόσο ταπεινά μίλησε στόν Χριστό: «Κύριε, οὐκ εἰμί ἰκανός, ἵνα μου ὑπό τήν στέγην εἰσέλθῃς». Σάν νά ἔλεγε: - Κύριε, ἐγώ εἶμαι τόσο μικρός κι Ἐσύ εἶσαι τόσο μεγάλος! Δέν εἶμαι ἄξιος νά μοῦ κάνεις τόσο μεγάλη τιμή νά ἔλθεις στό σπίτι μου.

᾽Ω μέγεθος ταπεινώσεως! ᾽Ω πλοῦτος ψυχικῆς ωραιότητος! Πόσο ὠραῖες εἶναι οἱ ταπεινές ψυχές! Ἀνθρωποὶ ἄπλοοι, καταδεκτικοί. Συναισθάνονται τή μικρότητά τους. Ἀναγνωρίζουν τήν ἁμαρτωλότητά τους. Ἄν οἱ πολλοί στηρίζουν τήν ἠθική ἀξία τους στό ὅτι δέν σκότωσαν, δέν ἔκλεψαν, δέν χώρισαν ἀνδρόγυνα, οἱ ταπεινοὶ καθρεφτίζουν τόν ἑαυτό τους στό σύνολο τοῦ ἠθικοῦ νόμου καί βρίσκουν ὅτι ἔχουν ἀδυναμίες καί πάθη. Κι ἂν οἱ πολλοὶ συγκρίνουν τόν ἑαυτό τους μέ ἁμαρτωλοὺς καί βρίσκουν πῶς εἶναι καλύτεροι, οἱ ταπεινοὶ συγκρίνουν τόν ἑαυτό τους μέ τήν τελειότητα τοῦ θείου νόμου καί βρίσκουν πῶς ὑπολείπονται. Ἐρευνοῦν τίς ἐσωτερικές ἐπιθυμίες, τίς διαθέσεις, τούς διαλογισμούς τους κι ἀναρωτιοῦνται πῶς θέλει ὁ Θεός νά εἶναι καί πῶς εἶναι αὐτοί. Νιώθουν πῶς εἶναι ὅλοι ἔνδεια καί ἀδυναμία! Ἀκόμη καί ὅταν βλέπουν στή ζωὴ τους κάτι καλό, δέν ὑψηλοφρονοῦν, ἀλλά τό ἀποδίδουν στή Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἐπαναλαμβάνοντας τούς λόγους τοῦ θείου Παύλου: «Χάριτι Θεοῦ εἰμί, ὃ εἰμί». ᾽Ο,τι εἶμαι, τό ὀφείλω στόν Κύριο. Γι' αὐτό ἐλκύουν τή Χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί εἶναι εὐλογημένοι.

Ἐπίσης ὁ ἐκατόνταρχος πού παρακάλεσε τόν Χριστό γιά τόν δοῦλο του ἦταν ἄνθρωπος πολὺ μεγάλης πίστεως. Πίστευε βαθιά ὅτι ὁ Χριστός μπορούσε νά θεραπεύσει τόν δοῦλο του. Πίστευε ὅτι ὁ Χριστός μπορούσε νά τόν κάνει καλά καί «μακρόθεν». Πίστευε ὅτι ὁ Χριστός μπορούσε νά τόν κάνει καλά καί μόνο μέ ἕνα του λόγο. «Μόνον εἶπέ λόγον καί ἰαθήσεται ὁ παῖς μου». Ἀκόμη πίστευε βαθιά ὅτι ἂν ὁ ἴδιος ὡς ἀξιωματικός ὃ,τι ἔλεγε γινόταν ἀμέσως, πολὺ περισσότερο ὁ Κύριος ὡς ἀπόλυτος κυρίαρχος μπορούσε νά δώσει μιά διαταγή καί νά ἐκτελεστεῖ αὐτοστιγμεί.

Πόσο ὠραῖο πράγμα εἶναι νά ἔχουμε κι ἐμεῖς τήν μεγάλη πίστη τοῦ ἐκατόνταρχου! Νά πιστεύουμε βαθιά στήν ἀγαθότητα καί τήν παντοδυναμία τοῦ Κυρίου μας! Νά πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστός μπορεῖ καί τά μεγαλύτερα ἐμπόδια νά τά παραμερίσει· καί τίς δυσκολότερες καταστάσεις νά τίς οἰκονομήσει· καί τίς χειρότερες ἀσθένειες νά τίς θεραπεύσει. Αὐτά πού σέ μᾶς φαίνονται ἀκατόρθωτα, μπορεῖ ὁ Χριστός μέ ἕνα του λόγο νά τά κάνει κατορθωτά. Μπορεῖ καί τόν ἄνεμο καί τή θάλασσα καί τά στοιχεῖα τῆς φύσεως, ἀκόμη καί τούς δαίμονες νά προστάξει.

Τέλος, ἡ τρίτη ἀρετὴ πού κοσμοῦσε τόν ἐκατόνταρχο ἦταν ἡ ἀνιδιοτελής ἀγάπη του. Μᾶς κάνει ἐντύπωση ὅτι δέν παρακαλοῦσε τό Χριστό γιά τόν ἑαυτό του ἢ γιά τή σύζυγο καί τά παιδιά του, ἀλλά γιά ἕνα δοῦλο του πού ἦταν παράλυτος καί «δεινῶς» βασανιζόταν. Ἐμεῖς ἔχουμε γονεῖς ἀσθενεῖς καί πολὺ συχνά τούς στέλνουμε στό γηροκομεῖο. Ἐμεῖς νοιαζόμαστε μόνο γιά τή δική μας οἰκογένεια καί ἀδιαφοροῦμε γιά ὅλους τούς ἄλλους. Σηκώνουμε τά βάρη τῶν δικῶν μας ἀνθρώπων κι ὄχι τῶν ἀδελφῶν. Ἐνῶ ὁ ἐκατόνταρχος φρόντιζε μέ ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη σάν στοργικός πατέρας καί ἀδελφός γιά ἕναν δοῦλο του!

«Προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν».

Ἀδελφοί, οἱ ἄνθρωποι στήν ἐποχὴ μας δέν φημιζόμαστε οὔτε γιά τήν ταπεινώσή μας, διότι εἴμαστε πάρα πολὺ ὑπερήφανοι, οὔτε γιά τήν μεγάλη πίστη μας, διότι στηριζόμαστε στίς δικές μας δυνάμεις, οὔτε γιά τήν ἀνιδιοτελῆ ἀγάπη μας, διότι κοιτάζουμε μόνο τό συμφέρον μας.

Ὁφείλουμε νά ὁμολογήσουμε ὅτι τό τρίπτυχο τῶν ἀρετῶν τοῦ ἐκατοντάρχου δέν εἶναι τά τρία στολίδια μας, ἀλλ' εἶναι οἱ τρεῖς βασικὲς ἐλλείψεις μας. Γι' αὐτό ἂς προσπαθήσουμε νά μοιάσουμε στόν ἐκατόνταρχο. Νά γίνουμε κι ἐμεῖς ἄνθρωποι βαθύτατης ταπεινοφροσύνης, μεγάλης πίστεως καί ἀνιδιοτελοῦς ἀγάπης. Μόνο ἔτσι θά ἀξιωθοῦμε τήν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, τήν ἐπιφανῆ καί μεγάλη, νά εἰσέλθουμε «εἰς τήν χαράν τοῦ Κυρίου μας». Γένοιτο.

Απολυτίκιο της Αγ. Κυριακῆς

Κυρίων τὸν Κύριον, καὶ Βασιλέα Χριστόν, ἐξ ὅλης ἡγάπησας, Κυριακὴ τῆς ψυχῆς, καὶ χαίρουσα ἤθλησας, ὅθεν Παρθενομάρτυς, παρ' αὐτοῦ δοξασθεῖσα, βρῦεις τοῖς σέ τιμώσιν, ἱαμάτων τὴν χάριν, τοῖς πάσιν αἰτούμενη, πταισμάτων συγχώρησιν.